

ELEIZEA ETA BEARTSUAK

1. Eleizearen zeregiña

Eleizeak be ba ei dau, gaur zabal diñuenez, bestelako joera artu bearra. Erriak gauregun era barri batzuk eskatzen bait dauskuz eleizea ulertu ta bizi izateko.

Eleizea -diñogu- erriaren ama-altzoan jaioten da. Eta jaiotze be Espirituaren arnas beroak emokor eginda. Eleizeak ez ei ditu erriak egin bear: erriak or dagoz leendik be. Emen daukaguz, esate baterako, Bizkaiko erriak. Zein da, beraz, Eleizearen egitekoa? Erri onen batasunetik sortua dan ezkerok, beronen zerbitzari izan bear dau; beronen gurari, nai ta indarrak, beronen alegiñak eta itxaropenak zuzendu ta indartsu egin.

Bizia jarten dautson Espirituaren arnasean ezaugarri dozu Eleizea. Onen argiz eta laguntzaz, ez aginpidez gero, bide on, egoki ta zuzenetik doa erria.

Testigantza emon bear dau Eleizeak, erriak beronengandik itxaroten dauan testigantza: uste ona sortuz, egia erein bide batez. Au esan oi da, ta olaxe da, erria egiaz Jainko-erri izan dedin, erriak erri izan bear dau bere lur-saillakaz, bere lur-gaiñeko gizonakaz bere bazter itxi ta ezeukiakaz, erbestekuakaz, giltzapetuakaz, zarrakaz eta lanik ez daukienekaz, samiñez dagozanakaz. Au da, txantxadura izan bear dau oreaan...